

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Svaret på fru Connie Hedegaards spørgsmål er jo indlysende. Både forsvarsforliget og Forsvarskommissionens beretning er en rent politisk konstruktion, der skal skjule, at der ikke er tale om nogen reel enighed, og det demonstreres i dag, hvor de partier, der henvises til, ikke engang er i stand til at blive enige om det, der kan stå på et stykke A4-papir. Sådan er situationen jo på trods af de 1.500 tågede sider i Forsvarskommissionens beretning.

Jeg vil gerne tilslutte mig det forslag, som hr. Duetoft fremsatte heroppefra. Det er da besynderligt, at hele debatten nu er afsporet af en diskussion om et stykke papir – noget, som nogle kalder en dagsorden – som ikke er blevet fremlagt her, som vi ikke har hørt, som vi ikke har set, som ingen ved hvad er for noget. Jeg ser, at hr. Duetoft sidder og venter på at komme til med sin ordførertale efter alle disse korte bemærkninger, og han er sikkert dybt i tvivl om, hvad han egentlig skal gå op og sige, fordi han ikke ved, hvad det er for et mærkværdigt stykke papir, hele diskussionen handler om.

Hr. Jørgen Estrup sagde i sit indlæg, at vi skulle gøre det, der var værdigt og ordentligt, nemlig enes om det, som han henviste til at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet var enige om: at forsvarsforliget skulle genforhandles, at der skulle skæres ned på forsvarsudgifterne, og at der skulle overføres midler til en økonomisk og økologisk bæredygtig udvikling i Østeuropa. Det er jeg meget enig med hr. Jørgen Estrup i. Og se, der er jo faktisk en dagsorden til forhandling her i dag, som meget, meget præcist skildrer denne enighed. Den enighed er reel, om den dagsorden kan der stemmes, og den burde kunne vedtages.

Alligevel drejer diskussionen sig til både min og hr. Duetofts fortvivlelse altså om det, man i NATO-sproget kalder et non-paper, et papir, som ikke er lagt frem her, og jeg ville egentlig synes, at det var rimeligt, hvis ikke en fra et af forligspartierne vil oplæse denne tekst og oplyse os om, hvad der står, om så formanden på en eller anden måde officielt kunne få gjort Tinget bekendt med, hvad det er for et dokument, der er til drøftelse her. Hvis hele diskussionen skal handle om det, så er det eneste rimelige af hensyn til dem, der skal studere debatten siden hen, at det bliver lagt frem, så man ved, hvad det er, der tales om.

Formanden:

Man kan ikke påføre formanden forpligtelser uden for forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg har godt hørt hr. Jørgen Estrup sige fra talerstolen, at han støttede dagsordenen, men det, vi har efterlyst, er en reel enighed. Jeg vil sige, at det er en meget indirekte støtte. Han siger indirekte, at det, man allerede har skrevet i Forsvarskommissionens beretning, kunne have stået i dagsordenen i dag, det havde været endnu stærkere end det, vi nu vedtager. Det kalder jeg ikke en helhjertet støtte til en dagsorden, og hvis man læser resten af hr. Jørgen Estrups pressemeddelelse igennem, så vil man lige netop se det, der er problemet: at der ikke er en reel tilslutning til den dagsorden, som hr. Jørgen Estrup og hans parti siger at de går ind for.

I virkeligheden kunne man jo – ikke mindst inspireret af fru Connie Hedegaards bemærkninger – rette spørgsmålet til regeringspartiernes ordførere: Er regeringspartiernes ordførere enige i den pressemeddelelse, som hr. Jørgen Estrup har udsendt? Jeg vil gerne se bare én af de øvrige regeringspartiers ordførere komme herop og bekræfte, at de er enige i den pressemeddelelse, hr. Jørgen Estrup har udsendt.

Så skal jeg måske til sidst sige, at der er den forskel, at når jeg har udtalt mig, så har det været om, hvad jeg mente, der burde stå i en dagsorden, der ikke var færdigforhandlet. At det så faktisk også var kommet til at stå i den ikkeeksisterende dagsorden, det kan selvfølgelig genere hr. Jørgen Estrup. Jeg troede faktisk, at han ville være enig netop i de ting, som vi havde fået ind i den ikkeeksisterende dagsorden. Men der er altså den forskel, at jeg går ud og udtaler mig og siger, hvad jeg gerne vil have ind i en dagsorden, i en forhandling. Hr. Jørgen Estrup går ud og undsiger en dagsorden, som han og hans parti har sagt ja til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Hækkerup, at jeg forlanger ikke, at regeringspartierne skal godkende mine pressemeddelelser. Jeg mener, at det ville være et lidt kraftigt forlangende.